

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

انجمن اجتماعی زحمتکشان افغانستان

۲۵ دسمبر ۲۰۱۲

پوهنتون بامیان،

نمونه روشن زندگی محصلی فرزندان زحمتکشان

بامیان از جمله ولایاتی است که توده های زحمتکش و نادار و فقیر آن هنوز هم در شرایط ناگوار به سر می برند، مردم این ولایت با هزاران بدبختی و مشقت زندگی می کنند و با وجود سرازیر شدن میلیاردها دالر از سوی کشورهایی که هر لحظه بر زحمتکشان بمبارد می کنند، در این ولایت هیچ تغییری به چشم نمی خورد، به خصوص تغییری که به نفع زحمتکشان باشد. زیرا دولت های «کمک کننده»، به خاطر سیاست چور و چپاولی که دارند، فقط جائی سرمایه گذاری می کنند که از آن سود بیشتر به دست آورده بتوانند.

چندسال است که از دولت کنونی که با پول خارجی ها چاره می کند، می گذرد. در این مدت رنجبران بامیان که هنوز به خاطر فقر و ناداری در مغاره ها زندگی می کنند، از سردی می می مرنند، از گرسنگی تلف می شوند و از بیماری و مریضی زندگی فلاکت بار دارند.

پوهنتون بامیان یکی از محل هایی است که نمونه کامل زشتی و ناکارائی و فقر زندگی محصلی فرزندان زحمتکشان را در این ولایت نشان می دهد. فرزندان زحمتکشان که نمی توانند در مؤسسات تحصیلات عالی خصوصی تحصیل کنند، ناگزیر به همان پوهنتون ها و مراکز علمی دولتی که وضعیت بسیار بد دارند، مراجعه می کنند.

محصلانی که در لیلیه های بامیان سکونت دارند با مشکلات جدی دست و پنجه نرم می کنند، آنان برق ندارند و تعدادی زیر روشنی شمع و آنانی که وضع نسبتاً بهتر دارند در روشنائی سولرهای خورد درس می خوانند، آب آشامیدنی ندارند و به وسیله بشکه آب تهیه می کنند، وضعیت تشناب ها خوب نیست، محصلان به کتاب و مواد درسی لازم دسترسی ندارند و پول اعاشه آنان در راه «زده» می شود و مبلغ ناچیزی به آنان می رسد.

محصلان بامیان که چنانچه گفتیم از طبقات نادار و زحمتکش بامیان می آیند، منطقاً باید مورد بی توجهی دولت کنونی قرار بگیرند، زیرا دولت کنونی دولت طبقات حاکم مثل سرمایه داران و ملاکان است، در حالی که محصلانی که در پوهنتون بامیان گرد آمده اند عمدتاً فرزندان دهقانان، کارگران و سایر زحمتکشان این ولایت می باشند. سرمایه داران و ملاکان و خان ها این را به خوبی می دانند که اگر زحمتکشان به آگاهی و دانش برسند، راه نجات

خود را به زودترین فرصت پیدا می کنند و دیگر تن به ظلم و ستم غارتگران نمی دهند و بساط سرمایه داران و حامیان خارجی آنان را می چینند، لذا با وضعیت بد، زمینه های آموزش را بر آنان تنگتر می سازند.